לא מוכר אחלאם שיבלי

הכפר ערב אל־נעים "לא מוכר" על־ידי מדינה. לא מוכר כאילו לא קיים. הצילומים ב"לא מוכר" מתעדים את ערב אל־נעים תיעוד של דבר שלכאורה, לפי מנהל מקרקעי ישראל, אינו קיים.

אחלאם שיבלי תיעדה את הכפר בשעה ששימשה בו, וכן בכפרים ערביים "לא מוכרים" אחרים בגליל, עובדת סוציאלית.

עד 1948 התגוררו תושבי ערב אל־נעים באזור תפן, ואחרי 48' אושרו להם שם קרקעות של 200 דונם בטאבו. בשנת 64' הוציא צה"ל את תושבי הכפרים מבתיהם, פוצץ את הבתים וסיפח את האזור לשטח אש 9.

ערב אל־נעים מונה היום 900 תושבים, וכיוון שאינו מוכר על־ידי מנהל מקרקעי ישראל, אין בו תשתית בסיסית, גם לא חיבור לחשמל. לחלק מהתושבים גנרטורים פרטיים. אין חיבור למים והם מובלים במכליות. גן הילדים שהוקם על־ידי "אגודת הארבעים" שוכן בפחון, וקרון של קופת־חולים מארח ביקור של רופא פעם בשבוע.

תלמידי בית הספר לומדים בסכנין, תחנת ההסעה נמצאת שני קילומטרים מבתי הכפר. רוב התושבים פועלים בכרמיאל ובסכנין. הנשים עובדות בבית, מכבסות ביד, אופות לחם ומטפלות בבני המשפחה.

הצילומים כאן הם המשך לעיסוקה של אחלאם שיבלי במיפוי מרחב הקיום שלה כאמנית פלסטינית. בתערוכתה הקודמת, "ואדי סאליב בתשעה שערים", תיעדה ומיפתה שברי בתים וחפצים ישנים כמעשה שיחזור של חיי הפלסטינים עד 48'.

ב"לא מוכר", הצילומים שבים לתעד ולמפות את פני השטח, את אנשי הכפר, בתיהם, חפציהם והסביבה שלהם. באמצעות התיעוד מצביעה האמנית על הפער הבלתי־אפשרי בין המושג "בית" – הממשי־אנושי־סובייקטיבי־אינטימי – שקיים במציאות, לבין זה שמתקיים במפות – "הבית" החוקי לפי מדינת ישראל.

האמנית מצביעה על סתירה בין שתי מערכות סימנים: האחת מבקשת להראות, להצביע ולהנכיח את מה שלכאורה אינו קיים, השנייה מעדיפה להתעלם ולמחוק את הקיים. שתי מערכות הסימנים מערערות זו את זו.

אחלאם שיבלי חושפת את הכוחות שימוטטו את אשליית המחיקה, אלה הכוחות הממשיים של הקיום האנושי, כוחות שמסמנים את קיומם בשטח.

غير معترف بها أحلام شبلي

عرب النعيم قرية عربية «غير معترف بها» من قبل الدولة. «غير معترف بها» وكأنها غير موجودة. في معرض «غير معترف بها» توثق الفنانة قرية عرب النعيم كتوثيق للشيء الذي يعتبر بمفاهيم دائرة أراضي إسرائيل، غير قائم. قامت أحلام شبلي بتوثيق القرية عندما كانت تعمل هناك كعاملة اجتماعية، كما كانت تعمل في قرى عربية أخرى «غير معترف بها» في الجليل.

حتى عام ١٩٨٤ كان أهالي عرب النعيم يسكنون في منطقة التوفنية، بعد ١٩٨٤ صادقت الحكومة على تزويدهم بقطعة أرض مساحتها ٢٠٠ دونم ومسجلة في الطابو. عام ١٩٦٤ قام الجيش الإسرائيلي بإخلاء سكان عرب النعيم من منازلهم، فجّر البيوت وهدمها وعمل على ضم المنطقة الى منطقة إطلاق النار(٩).

تعد قرية عرب النعيم اليوم ٩٠٠ نسمة. وبما أنها «غير معترف بها» من قبل دائرة أراضي إسرائيل، فهي تفتقر للبنى التحتية الأساسية، وليس فيها شبكة كهرباء. بعض السكان يستعملون مولدات الكهرباء الخاصة. كما لا توجد شبكة مياه في القرية ويتم نقل المياه اليها بواسطة خزانات خاصة. روضة الأطفال التي أقامتها هناك لجنة الأربعين هي مبنى من الصفيح، وفي مبنى عيادة المرضى يوجد طبيب واحد يعمل يوما واحد فقط في الأسبوع.

طلاب القرية يدرسون في قرية سخنين، ومحطة الباص تقع على بعد كيلومترين من القرية. يعمل معظم سكان القرية في كرميئيل وفي سخنين. تعمل النساء في البيت، يغسلن الثياب بالأيدي، يخبزن ويرعين الأطفال.

هذه السلسلة من الصوّر هي عمليا استمرار لما تقوم به أحلام من تخطيط وترسيم للمنطقة التي تعيش فيها كفنانة فلسطينية. في معرضها السابق، «وادي صليب في تسعة أبواب»، عملت أحلام على توثيق البيوت والأشياء القديمة ضمن عملية اعادة تصوير الحياة الفلسطينية عام ١٩٨٤.

وفي معرضها «غير معترف بها» تعود أحلام لتوثيق وترسيم المنطقة، سكان القرية، بيوتهم، أغراضهم وبيئتهم المحيطة. تستعمل الفنانة التوثيق للاشارة الى الهوّة غير الممكنة بين مصطلح «البيت» – الفعلي، الانساني، الذاتي، الحميمي– القائم فعلا، والبيت على الخرائط، «البيت» القانوني بنظر دولة إسرائيل.

تشير الفنانة الى التناقض القائم بين نظامين من المؤشرات: نظام يدل، يشير ويستحضر ما يبدو وكأنه غير قائم، ونظام آخر يفضل تجاهل وشطب ما هو قائم. نظامي تأشير يعارضان بعضهما.

تكشف أحلام شبلي عن القوى التي تحطم وهم الشطب؛ إنها القوى الفعلية للوجود الانساني، قوى تؤشر وجودها على الأرض.

הצילומים ממפים את מרחב הקיום
של האמנית כפלסטינית

الصـــور تخطـــط مجـــال حـــياة
الفـنـــــانة كـفلـســطيـنيـة

The photographs delineate the artist's living space as a Palestinian

Unrecognized Ahlam Shibli

The village of Arab al Na'im is "unrecognized" by the State of Israel; unrecognized therefore nonexistent, so to speak. In *Unrecognized* the photographs of Arab al Na'im document an entity which, according to Israel Land Administration, does not exist. Ahlam Shibli documented the village during the time she was employed as a social worker there, as well as in other "unrecognized" Arab villages in the Galilee.

Up until 1948 the residents of Arab al Na'im lived in the Tefen area; after 1948 they were granted an area of land totaling 50 acres registered with the Land Registry Office. In 1964, the IDF evacuated the villagers, tore down the houses, and annexed the area to be firing range no. 9.

Nowadays, Arab al Na'im has 900 residents. Since it is unrecognized by the Israel Land Administration, it has been denied basic infrastructure and utilities. There is no electricity, but some of the residents have generators. Since there are no pipelines, water is brought to the village in water tanks. The kindergarten organized by "the 40th Association", is set up in a tin hut, and once a week medical services are provided through a mobile Sick Fund.

The children go to school in Sahnin; the school-bus stop is 2 km away from the village. Most of the residents work in Carmiel and Sahnin. The women are home-makers; they do the washing by hand, bake bread and look after the family.

The photographs presented here elaborate on Shibli's endeavors to delineate her living space as a Palestinian artist. In her previous show, *Wadi Saleib in Nine Volumes*, she documented and charted house ruins and worn objects as an attempt at reconstructing the lives of the Palestinians up until 1948.

In *Unrecognized*, the photographs once again document and map out the surface, the village people, their houses, possessions and surroundings. Through direct documentation, the artist indicates the impossible gap between the real-human-subjective-intimate notion of "home" – the actual-existing home, and the home as found on the maps – the legal "home" according to the State of Israel.

Shibli highlights a contradiction between two systems of signs: one strives to show, indicate and present that which is ostensibly nonexistent, the other prefers to disregard and efface the existent; two systems of signification that undermine one another.

Ahlam Shibli exposes the powers capable of shattering the illusion of effacement – these are the real powers of human existence, powers that mark their presence in situ.

Nowadays, Arab al Na'im has 900 residents. Since it is unrecognized by the Israel Land Administration, it has been denied basic infrastructure and utilities.

تعد قرية عرب النعيم اليوم ٩٠٠ نسمة. وبما أنها «غير معترف بها» من قبل دائرة أراضي إسرائيل، فهي تفتقر للبنى التحتية الأساسية، وليس فيها شبكة كهرباء.

ערב אל־נעים מונה היום 900 תושבים, וכיוון שאינו מוכר על־ידי מנהל מקרקעי ישראל, אין בו תשתית בסיסית, גם לא חיבור לחשמל.

נאה וחביב
כשנקי מסביב